

ФEST!v@L · bez pRëvøda}

19.

JUGOSLOVENSKI
POZORIŠNI
FESTIVAL | UŽICE | 5-11. NOVEMBAR 2014.
www.uzickopozoriste.rs
www.jpf.uzickopozoriste.rs

BROJ 8 | GODINA XIX | 12. NOVEMBAR 2014.

STRUČNI ŽIRI 19. JUGOSLOVENSKOG POZORIŠNOG FESTIVALA, SINOĆ DONEO ODLUKU

Najbolja predstava „Trpele“

Stručni žiri 19. Jugoslovenskog pozorišnog festivala u sastavu prof.dr Nebojša Romčević, predsednik žirija, Miroljub Arandelović Rasinski, kompozitor, doc.dr Hazim Begagić, pozorišni producent, dr. Mia David, arhitektica i scenografkinja, Ana Vukotić, rediteljka, doneo je odluku koju prenosimo u celini:

1. Nagrada ARDALION ZA NAJBOLJU PREDSTAVU – dodeljuje se predstavi „TRPELE“, autora Bobana Skerlića i Milene Depola, u režiji Bobana Skerlića i produkciji Beogradskog dramskog pozorišta Beograd, nagrada se dodeljuje većinom glasova.

2. Nagrada ARDALION ZA NAJBOLJU REŽIJU – dodeljuje se Egonu Savinu za režiju predstave „Unosno mesto“, autora Aleksandra Nikolajevića Ostrovsčkog, u produkciji Jugoslovenskog dramskog pozorišta Beograd, nagrada se dodeljuje većinom glasova.

3. Nagrada ARDALION ZA NAJBOLJU ŽENSKU ULOGU – dodeljuje se glumcu Goranu Jevtiću za ulogu Živke u predstavi Bransilava Nušića „Gospođa ministarka“ u režiji Tanje Mandić Rigonat i u produkciji Pozorišta „Boško Buha“ Beograd, nagrada se dodeljuje jednoglasno.

4. Nagrada ARDALION ZA NAJBOLJU MUŠKU ULOGU – dodeljuje se glumcu Branimiru Banetu Popoviću za ulogu Domenika u predstavi Eduarda De Filippa „Filomena Marturano“ u režiji Jagoša Markovića i koprodukciji Centra za kulturu Tivat i Gradskog pozorišta Podgorica, Crna Gora, nagrada se dodeljuje jednoglasno.

5. Nagrada ARDALION ZA NAJBOLJU SCENOGRAFIJU

– dodeljuje se Dragani Purković-Macan za scenografiju u predstavi „Četrnaesta“, autorke i rediteljke Ane Đorđević. u produkciji Narodnog pozorišta Republike Srpske, nagrada se dodeljuje većinom glasova.

6. Nagrada ARDALION ZA NAJBOLJU KOSTIMOGRAFIJU – dodeljuje se Lani Cvijanović za kostimografiju u predstavi Aleksandra Nikolajevića Ostrovsčkog „Unosno mesto“, u režiji Egonu Savina i produkciji Jugoslovenskog dramskog pozorišta Beograd, nagrada se dodeljuje većinom glasova.

7. Nagrada ARDALION ZA EPIZODNU ULOGU – dodeljuje se Bojanu Veljoviću za ulogu Ujka Blagoja u predstavi prema komadu „Dr“ Bransilava Nušića „Doktor Nušić“, u režiji Kokana Mladenovića i koprodukciji Narodnog pozorišta Sombor i Kruševačkog pozorišta, nagrada se dodeljuje jednoglasno.

8. Nagrada ARDALION ZA NAJBOLJEG MLADOG GLUMCA i Nagrada POLITIKE «AVDO MUJČINOVIĆ» – dodeljuje se Momčilu Otaševiću za ulogu Mikelea u predstavi Eduarda De Filippa

„Filomena Marturano“ u režiji Jagoša Markovića i koprodukciji Centra za kulturu Tivat i Gradskog pozorišta Podgorica, Crna Gora, nagrada se dodeljuje jednoglasno.

9. Specijalna NAGRADA ARDALION – dodeljuje se Mar-

ku Šeliću Marčelu za tekstove songova u predstavi prema komadu „Dr“ Bransilava Nušića „Doktor Nušić“, u režiji Kokana Mladenovića i koprodukciji Narodnog pozorišta Sombor i Kruševačkog pozorišta, nagrada se dodeljuje jednoglasno.

PUBLIKA ZA „FILOMENU“

Centar za kulturu Tivat i Gradsko pozorište Podgorica FILOMENA MARTURANO	4,81
Pozorište Boško Buha Beograd GOSPOĐA MINISTARKA	4,67
Narodno pozorište Sombor i Kruševačko pozorište: DOKTOR NUŠIĆ	4,62
Beogradsko dramsko pozorište TRPELE	4,50
Jugoslovensko dramsko pozorište Beograd UNOSNO MESTO	4,48
Dramsko kazalište Gavella Zagreb TRI SESTRE	4,03
Narodno pozorište RS Banjaluka ČETRNAESTA	3,69

Video izjave svih članova stručnog žirija koji je na sinoćnoj konferenciji za novinare saopštio odluku, mogu se pogledati na zvaničnom sajtu JPF-a www.jpf.uzickopozoriste.rs.

Kao mačke na zavesi

Egon Savin, reditelj: Ovo je velika, klasična literatura, a mislim da je zadatak reditelja da pronađe most između nje i savremenog gledališta. Za mene je to smisao i suština rediteljskog posla. Klasici anticipiraju svako buduće vreme i dok je sveta i veka, Ostrovski će biti aktuelan.

Nenad Kovačević, voditelj okruglog stola: Ovim komadom o ljudskoj pohlepi, korupciji i svemu najgorem u čoveku, vratili smo se na prvo veče, kada smo gledali Nušića. Neverovatno da ceo jedan vek od ovih tekstova, mi sa scene pozorišnim jezikom govorimo o problemima koji su bili problemi onog doba u našem vremenu.

Jelisaveta Sablić, kao Felisata Gerasimovna Kukuškina: Ovo je komedija. Ne volim kada ih režiraju tako što vade crnilo. Pri tom, u ovim vremenima, publika mnogo želi da gleda komediju. Kada nekome dajem karte, obavezno čujem – „samo nemoj za nešto ozbiljno“. Ne radimo ništa da povredimo velikana, vrhunsku literaturu, ali svojim instinktima i iskustvima pokušavamo da osvojimo publiku, da bi dolazila u ovolikom broju. Na sceni osetim kako replike dospevaju do gledališta. Likovi su prizemni i komični, skoro da je to lakrdija.

Predrag Ejodus, kao Aristarh Vladimirovič Višnjevski: Aristarh se bavi privatnim poslom, a preko državnih

struktura pravi akumulaciju kapitala preko leševa. Jusov je pripadnik nižeg srednjeg sloja i pokazuje da nisu samo bogati korumpirani, već da toga ima i među običnim svetom. To je društveno usvojena konvencija. Čak i mladi revolucionari posrnu. Danas sam ubeđen da se to u svakodnevnom životu ne prepoznaje.

Branislav Lečić, kao Akim Akimovič Jusov: Kad tajkun za koga je Akim prilepljen i čiji je menadžer i operativac krene da pada, onda i on pada. A možda ga je i on otukao. Tako funkcioniše korumpiranost. Nije to ništa novo, ova zemlja je temeljno korumpirana od A do Š. Tu nema iznenađenja, mi smo dali samo dijagnozu na video. Korumpiranost je svuda – od sitnog do krupnog kapitala i svi su korumpirani. Jusov je sam sebe ubedio da je ispravno biti korumpiran i ne samo to, već korumpiranost posmatra kao stvar pametnosti – ostali su glupi. I danas često za one koji nisu uspeli da se snađu čujemo da su glupaci i nesposobnjaci. Recepti korumpiranog društva su uspostavljeni u vrednosni sistem. On funkcioniše i dominantan je. Jusov u to uključuje i veru, kojom pravda svoju krađu. On ne bi mogao da funkcioniše da nije te ravnoteže.

Bogdan Diklić, kao Dosužev: Ostrovski nam je večeras predočio snagu umetnosti, koja je u aktuelnosti, u pre-

radi crne stvarnosti i njeno stavljanje pod optiku duhovitog. Zapravo, duhovitosti tu nema. Tu je taj apsurd.

Nikola Rakočević, kao Vasilije Nikolajevič Žadov: S jedne strane imamo primamljiv revolucionarni sistem, a sa druge – život. Najvažnije je da Žadov svoju ženu stvarno voli. Pored svih socijalističkih, komunističkih, koruptivnih ideja, imamo dvoje ljudi koji se zaista vole, bez obzira što tlače jedno drugo. Svako je podmitljiv, samo je pitanje šta mu nudiš – ljubav ili novac. Mi smo slabi.

Jovana Gavrilović, kao Polina: U borbi protiv nekog sistema, vrlo lako možeš postati njegov deo. To se dešava ako jesi dovoljno čovek, a nisi dovoljno robot. Svakome može da se dogodi da postane ono protiv čega se bori, zbog emocija. Vasilije bi da preobrati svoju ženu, ali kada vidi da ne ide, on odustaje. To nam govori koliko smo labilni, pomerljivi i koliko niko nije u pravu i svako može da pogreši.

Srđan Timarov, kao Onisim Panfilovič Belogubov: Jadnina Belogubova koriste kao primer nečega što je najpoltronskije...kažu „to su razni Belogubovi“, kao primer za poslednjeg u lancu ishrane. Njegova lepota leži u tome da je svestan svoje nemoći i neseosobnosti, što i sam priznaje. Želi, trdi se i uradiće sve što ne zna. To je njegova

komika i tragedija u isto vreme. Osim toga, on voli svoju ženu. Dobio je bingo i svestan je na koji način ga je dobio.

Milena Živanović, kao Julkica: Divno i dirljivo u njihovom odnosu je to što se ništa ne krije. Julkica je preuzela sistem vrednosti od svoje majke, zacrtala sebi cilj i rešila da se bogato uda. To je i uradila i ništa joj ne smeta. Njoj je bitno da lepo jede i nosi lepe haljine. U stvarnosti sam mogla da nađem dosta primera za to, jer mi se čini da naša generacija ispušta konce sistema vrednosti. Dakle, dosta je Julkica oko nas.

Andjelika Simić, kao Ana Pavlovna Višnjevska: Ona je u sukobu sopstvenih izbora i snage, koju nema. Zatičemo je u fazi u kojoj, kao mačka, pokušava da se što duže zadrži na zavesi. Ne pliva, već se davi.

Miodrag Tabački, scenograf: Uvek se trudim da pomognem koliko mogu i stavljam pred sebe neočekivane, ekstravagantne zadatke. Ako četvoro ljudi sedi za stolom i jede, jasno je da su u trpezariji. Pokušao bih da to dočaram mirisom hrane. Uvek pokušavam da dočaram sredstvima koja nisu banalna i nisu ponavljanje. Tako je bilo i ovog puta. Mislim i prepoznajem da je publika umela da vidi to što sam hteo da pokažem – jurnjavu za novcem.

Ana Milošević

REČ KRITIKE

Univerzalne teme

Nije ovo prvi put da Egon Savin uzima i postavlja Ostrovskog, jer iz ovog pisca nije teško iščitati što univerzalne teme, što one primenljive na savremeni društveni kontekst. Na istoj liniji je i drama „Unosno mesto“: mladi idealista Žadov, suočen sa težinom siromaštva i pretnjom da mu to siromaštvo rasturi ljubav, gazi preko svojih ubeđenja i moli bogatog i moćnog ujaka da mu nađe uhlebljenje. Kod Ostrovskog je taj korumpirani svet hohštaplera, ljudi na poziciji moći, bednih ulizica, toliko metastazirao da je – stiže se utisak – nemoguće rešiti ga se i prevazići. Tim pre što on ima moć da inkorporira u sebe i najveće svoje protivnike. Zvuči poznato – i jeste. Upravo zato što su korupcija i mito toliko prisutni u

našim životima, Savin je mogao sa lakoćom da pritegne tekst, zgusne radnju i napravi predstavu po standardnom receptu: aktuelan klasični komad, all stars glumačka postava, klasična režija koja daje prostor glumcima da ubacuju svoje komične i groteskne kontribucije, i vizuelni deo predstave kom je posvećena velika pažnja.

Ipak, ovde je sve na prvu loptu: i tema opšte korupcije koja je do danas opšte prihvaćeno mesto, i ta vizuelna atraktivnost pred nama, i svojevrsni manirizam u glumi. Od Unosnog mesta se doduše nisu ni očekivali neki radikalni dometi, i sasvim je dovoljno imati korektno upakovan proizvod, sa atraktivnim elementima koji će oduvek privlačiti publiku. Tu su ogro-

mna, kompleksna i vizuelno izuzetno dojmjljiva scenografija Miodraga Tabačkog, i kostim Lane Cvijanović, smešten u epohu i stilski i likovno krajnje precizan. Tu su nadahnute glumačke kreacije na ivici groteske Branislava Lečića, Bogdana Dikliča, Seke Sablić i drugih. Vidljivo je kako mlađi, a posebno ženski deo ansambla nije imao tu priliku da se iskaže, pre svega zbog same dramaturške postavke koja je ženske likove, čini se, potpuno zanemarila. Na kraju se nameće, i posle predstave i posle celog festivala, jedan utisak. Gledali smo i angažovane i eskapističke predstave, razgovarali o tome šta nam je danas, kao publici, potrebnije, slagali se koliko je važno da se pozorište bavi tim gorućim društvenim pitanjima. I ono

piše: Olga Dimitrijević

se bavi, neprestano, možda više nego ikad, ali ipak izgleda da danas ne idemo u pozorište ne bismo li promišljali našu stvarnost, već da bismo pobegli od nje, a to činimo i onda kada ispred sebe gledamo baš one teme koje nas tiho ubijaju na svakodnevnom nivou.

REČ PUBLIKE

Ne ponavljajmo se više, košta nas

Ana Mitrović, ekonomista:

-Uvek je zadovoljstvo gledati JDP na festivalu. Tema večna, gluma izvanredna, od Leke i Ejdusa, preko neprevaziđene Seke i Dilkića, a naravno i mladog Rakočevića. Lepo sam se ismejala našim pomenim vrednostima. Iskreno se nadam da i nama dolazi vreme kraja ove predstave. Nadam se toj simbolici.

Jasmina Nikolić:

-Kada li ćemo i mi doživeti kraj predstave u realnosti? Odlična gluma, scenografija, muzika. Malo mi je cela priča razvodnjena, i mislim da je mogla biti malo zgusnutija. Ali i ovako, ipak sam svojski uživala gledajući najveća glumačka imena današnjice večeras na festivalskoj sceni.

Nemanja Cerović:

-I večeras smo se sami sebi smejali i bežali od istine, ali odavde odlazimo isti, jer ništa nećemo ni pokušati

da promenimo ili javno promovorimo. Smejalo bi nam se okruženje. Odlična gluma, scenografija koja me je očarala. Rediteljska zamisao da šljam postavi na višem nivou, a kvalitet i pamet što niže, fenomenalna je. Uostalom, zar iz JDP-a može izaći nešto što nije dobro. Bili su i ostali najjača kuća u celom regionu.

Jelena Jovanović, lekar:

-Odlična i brutalna predstava. Gađa pravo u stomak.

Vrlo nas je malo u današnjici koji bijemo bitku sa vetrenjačama, kao Nikola Rakočević, ali porazno je to, što i danas, pre ili kasnije, moramo uraditi isto što i on, zarad obične, ljudske egzistencije.

Boris Radojičić:

- Sagledavši celu ovogodišnju selekciju, u glavi mi je čuvena rečenica mog profesora istorije „Istorija je učiteljica života. Narod koji ne zna svoju istoriju, mora da je ponavlja.“. Veliki svetski a

i domaći umovi pokušavali su poslednjih nekoliko vekova da nas nauče nečemu i da menjamo neke stvari, ali ne vredi, moramo konstantno da ponavljamo, dok svaku sitnicu ne uradimo potpuno isto. I poruka odlične predstave koju nam je JDP prikazao večeras je ta, da ćemo svoje neuspehe preneti deci i ona će sve to morati da ponove. Učimo brže i ne ponavljajmo više. Košta nas.

B.D.

Пише: Zoran Jeremić

Jedne beogradske novine nedavno su prenele vest da su vlasti Lihtenštajna odlučile da ovu kneževinu stave na raspolaganje bogatašima. Ubuduće će belosvetki lovatori moći da iznajme državicu po ceni od 70.000 evra za noć. Privre-

meni vlasnik imaće pravo da nakratko uvede svoju valutu, dovede 150 ljudi koje odabere i po želji promeni saobraćajne znakove.

Đavo mi ne da mira, pa na kraju ovogodišnjeg Jugoslovenskog pozorišnog festivala razmišljam o njegovoj budućnosti... Kad može taj Lihtenštajn, zašto i Užice ne bi moglo da se rentira, barem kao sedmodnevna Užička pozorišna republika.

Zar ne zvuči dobro parola "Jedina slobodna pozorišna teritorija u Evropi"? Nema mrgodnih upravnika, nema partijskih tutumraka, nema korumpiranih državnih činovnika poput matrog pokvarenjaka Aristarha Vladimiroviča Višnjevskog, žene siromašnih filozofa

otključale katance... Kakav Edinburg, kakav Avinjon, kakvi bakračići!

Samo, ko će to da plati? Možda se i neki lokalni tajkunčić zagreje, pa poželi jednom u životu da bar na sceni ne bude ono što jeste. Doduše, sitan čovek i siromašan filozof nikad se nisu razumeli, drugi su to svetovi i jezici, u najboljem slučaju sporazumevali su se kao Piskavac i Tijago.

Pa ipak, priznali mi to ili ne priznali, Užička pozorišna republika postoji. Dokaz za to je i ovogodišnji Festival i divna užička publika koja je pokazala da ovdje još uvek sitne duše nemaju šta da traže pored nas - siromašnih filozofa.

A gde si ti u toj imagi-

narnoj pozorišnoj republici? - pita me Rajka.

Sad ću da ti kažem, Ženo Božja. Ovih dana Ljuba Simović dobio je za životno delo jednu neobičnu književnu nagradu - bure od dvesta litara najkvalitetnijeg vina iz podruma "Radovanović". On je čovek u godinama, pa ko velim, ako nema ko da čuva to vino, kandidovao bih se, ako me Ilija Misailović nije preduhitrio, za podrumdžiju kod pisca romana "Užice sa vranama". Podrumdžija u Republici, to zvuči bolje nego siromašni novinar sa ključićem od katanca u Užicu.

A što se odluka časnog žirija tiče, bilo je i gorih godina kad su najbolje predstave u pitanju. Trpeli smo mi i više od "Trpele".

PRU · prvi partizan ·

Jedinstvo

MONTAŽNO PROIZVODNO
PREDUZEĆE A.D.
za projektovanje i izvođenje termo i
hidro instalacija i postrojenja

impol

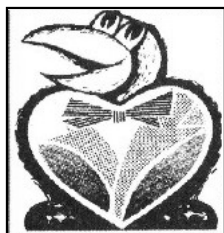
Aluminium Industry

Impol · Seval

PTC

Радио-телевизија Србије

УЖИЧКА
Недеља
20
година

**РАДИО
УЖИЦЕ**

Danas

zoom
www.zoomue.rs

TELEVIZIJA LAV

Radio
Luna
92 i 103.6 Mhz

ВЛІС

вечерње
НОВОСТИ

Вести

Izdaje Savet XIX Jugoslovenskog pozorišnog festivala Užice 2014.

Uređuje redakcijski odbor: Radojka Popović - urednik, Nenad Kovačević, Verica Tucović, Mirjana Petrović, Ana Milošević, Bogdan Damnjanović, Zoran Jeremić, Olga Dimitrijević.

Tiraž: 500 primeraka • štampa Grafos Užice